

Platnost' od: 1. prosince 1959

President Československé republiky a Presidiální rada Maďarské lidové republiky přejíce si dále prohloubit a rozšířit spolupráci na poli sociální politiky v duchu přátelských vztahů mezi oběma státy rozhodli se uzavřít tuto Úmluvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

president Československé republiky Evžena Erbana, předsedu Státního úřadu sociálního zabezpečení,

Presidiální rada Maďarské lidové republiky Ödöna Kisházi, ministra práce,

kteří po výměně svých plných mocí, které byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

ÚMLUVA

mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky

ze dne 30 ledna 1959

I. Zásady spolupráce

Článek 1

Smluvní strany budou spolupracovat na poli sociální politiky a v jejím rámci na poli sociálního zabezpečení (pojištění) k rozvoji sociálního pokroku v obou státech, jakož i na poli mezinárodním.

Za tím účelem

- a. příslušné orgány obou smluvních stran budou si navzájem oznamovat právní předpisy v oboru sociální politiky, zejména v oboru sociálního zabezpečení (pojištění);
- b. budou si navzájem poskytovat statistické údaje vhodné pro teoretické zkoumání otázek sociální politiky a sociálního zabezpečení (pojištění);
- c. budou podporovat výměnu zkušeností a vzájemné návštěvy mezi orgány a organizacemi zabývajícími se otázkami sociální politiky a sociálního zabezpečení (pojištění);
- d. budou podporovat vzájemnou zotavnou péči o děti, mladistvé a pracující, prováděnou příslušnými orgány;
- e. budou spolupracovat na úkolech mezinárodní sociální služby, týkajících se občanů smluvních stran, jako při opatrování dokladů, oznamování údajů apod.;
- f. zabezpečí podle ustanovení této Úmluvy uspokojení nároků pracujících, jakož i jejich rodinných příslušníků ze sociálního zabezpečení (pojištění).

Článek 2

Občané jedné smluvní strany pracující, popřípadě zdržující se na území druhé smluvní strany, jakož i jejich rodinní příslušníci posuzují se v oboru pracovního práva, sociálního zabezpečení (pojištění), jakož i jiných sociálních služeb a rodinných přídavků, stejně jako vlastní občané, pokud se v této Úmluvě nestanoví jinak; mají stejná práva a povinnosti jako vlastní občané.

II. Sociální zabezpečení (pojištění)

Hlava 1

Všeobecná ustanovení

Článek 3

1. Tato Úmluva se vztahuje na tato odvětví sociálního zabezpečení (pojištění), upravená podle právních předpisů smluvních stran:
 - a. pojištění pro případ nemoci a mateřství;
 - b. zabezpečení (pojištění) ve stáří, invaliditě a v případě úmrtí, včetně zabezpečení (pojištění) v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání (dále jen "důchodové zabezpečení").
2. Ustanovení této Úmluvy se však nevztahují na sociální zabezpečení příslušníků ozbrojených sil z povolání.

Článek 4

1. Při provádění této Úmluvy se použije právních předpisů o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území pracující vykonává činnost rozhodnou pro jeho sociální zabezpečení (pojištění).
2. Z ustanovení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku platí tyto výjimky:
 - a. zaměstnanci podniku se sídlem na území jedné smluvní strany, kteří byli vysláni k výkonu práce přechodně na území druhé smluvní strany, podléhají nadále právním předpisům o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území je sídlo podniku;
 - b. zaměstnanci dopravních a přepravních podniků, včetně zaměstnanců letecké a lodní dopravy a pošty, jakož i zaměstnanci orgánů kontrolujících styk mezi oběma státy podléhají právním předpisům o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území je sídlo jejich podniku anebo orgánu.
3. Nepracující důchodci podléhají právním předpisům o zabezpečení v nemoci a v mateřství té smluvní strany, jejíž příslušný orgán jim poskytuje důchod; pobírá-li důchodce důchod od příslušných orgánů obou smluvních stran, vztahují se na něj právní předpisy o zabezpečení v nemoci a mateřství jen té smluvní strany, na jejímž území má stále bydliště.

Článek 5

1. Je-li občan jedné smluvní strany v pracovním poměru u vlastního diplomatického nebo konzulárního zastupitelského úřadu nebo u jejich vedoucích, členů a ostatních zaměstnanců, platí pro něj právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) smluvní strany udržující tyto úřady na území druhé smluvní strany, nemá-li trvalé bydliště na území, kde tyto úřady působí.
2. Není-li zaměstnanec diplomatického nebo konzulárního zastupitelského úřadu nebo jejich vedoucích, členů a ostatních zaměstnanců občanem smluvní strany udržující tyto úřady, anebo je sice jejím občanem, ale má trvalé bydliště na území, kde tyto úřady působí, platí ustanovení článku 4 odstavce 1.

Článek 6

Příslušné ústřední orgány smluvních stran se mohou dohodnout, že sociální zabezpečení (pojištění) jednotlivých zvláště vymezených skupin pracujících a důchodců upraví odchylně od ustanovení článků 4 a 5.

Článek 7

1. Při posuzování nároku na dávky sociálního zabezpečení (pojištění) a při určování jejich výše započítávají se doby zaměstnání (pojištění) a doby jim na roveň postavené, získané na území obou smluvních stran.
2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije při posuzování nároku na dávky, na které je nárok jen podle právních předpisů jedné smluvní strany.
3. Kryje-li se doba zaměstnání (povinného pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany, s dobou dobrovolného pojištění podle právních předpisů druhé smluvní strany, přihlíží se jen k době zaměstnání (povinného pojištění). Kryje-li se doba zaměstnání (pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany, s dobou postavenou jí na roveň podle právních předpisů druhé smluvní strany, přihlídně se jen k době zaměstnání (pojištění).
4. Nároky a dávky ze sociálního zabezpečení jedné smluvní strany náležející občanům této smluvní strany na základě dob zaměstnání a dob postavených jim na roveň, získaných na území třetího státu, občanům druhé smluvní strany nenáleží.

Článek 8

1. Závisí-li podle právních předpisů některé ze smluvních stran vznik, trvání a obnovení nároků nebo výše dávky na pobytu na vlastním území, klade se pobyt na území druhé smluvní strany na roveň pobytu na vlastním území.
2. Ustanovení odstavce 1 se použije i pro výplatu dávek důchodového zabezpečení nebo jiných peněžitých dávek, jestliže oprávněný přesídlil na území druhé smluvní strany.
3. Příslušný orgán jedné smluvní strany vyplácí občanům druhé smluvní strany, zdržujícím se v třetím státě, dávky sociálního zabezpečení (pojištění), na které mají tyto občané vůči němu nárok, za stejných podmínek, jako by šlo o její vlastní občany.

Článek 9

Právních předpisů jedné smluvní strany, podle nichž přiznání nebo výplata dávek sociálního zabezpečení (pojištění) se omezuje, popřípadě odpočívá, použije se také tehdy, jestliže okolnosti rozhodné pro takové omezení, popřípadě odpočívání výplaty dávky nastaly na území druhé smluvní strany.

Hlava 2

Pojištění pro případ nemoci a mateřství

Článek 10

1. Peněžité dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství poskytuje podle svých právních předpisů a na svůj účet orgán sociálního zabezpečení (pojištění), u kterého je oprávněná osoba pojištěna v době vzniku nároku na tyto dávky, popřípadě u kterého byla pojištěna naposledy.
2. Zdržuje-li se oprávněná osoba v době, kdy má nárok na dávky podle předchozího odstavce, na území druhé smluvní strany, může orgán sociálního zabezpečení (pojištění), který je povinen poskytovat dávku, pověřit výplatou dávky orgán sociálního zabezpečení (pojištění) této druhé smluvní strany. Takto provedené výplaty nahradí orgán sociálního zabezpečení (pojištění), který je povinen poskytovat dávku.

Článek 11

1. Osobám, které mají trvalé bydliště na území jedné smluvní strany a pracují na území druhé smluvní strany, poskytuje věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) v první řadě orgán příslušný podle jejich bydliště a v nutných případech orgán příslušný podle jejich pracoviště. Rodinným příslušníkům těchto osob poskytne věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) orgán příslušný podle jejich bydliště.
2. Občanům jedné smluvní strany, kteří se přechodně zdržují na území druhé smluvní strany, příslušný orgán této smluvní strany poskytne v neodkladných případech nezbytnou léčebnou péči. Tento orgán poskytne na požádání příslušného orgánu i léčebnou péči nad uvedený rámec.
3. Nepracujícím důchodcům - včetně osob uvedených v článku 14 - jakož i jejich rodinným příslušníkům poskytne věcné dávky v nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) orgán příslušný podle jejich bydliště.
4. Podmínky a způsob poskytování věcných dávek (preventivní a léčebné péče) podle ustanovení tohoto článku upraví zvláštní dohodou ústřední orgány smluvních stran, určené na základě článku 30. V rámci této dohody nutno upravit i úhradu nákladů ústavního ošetřování (nemocničního, sanatorního a lázeňského léčení), jakož i nákladnějších léčebných pomůcek.

Hlava 3

Důchodové zabezpečení

Článek 12

1. Nárok na dávky důchodového zabezpečení posuzují příslušné orgány smluvních stran podle právních předpisů pro ně platných s přihlédnutím k ustanovení článku 7, a jsou-li u oprávněného splněny všechny podmínky nároku, vyměří dávku se zřetelem na délku doby zaměstnání (pojištění) získané na obou územích. Příslušný orgán každé z obou smluvních stran je povinen vyplácet oprávněnému poměrnou část dávky, připadající na dobu zaměstnání (pojištění), získanou na jeho území.
2. Splňuje-li oprávněný i při sčítání doby získané na území obou smluvních stran podmínky nároku, stanovené právními předpisy jen jedné smluvní strany, poskytne příslušný orgán této smluvní strany oprávněnému část dávky na něj připadající podle odstavce 1. Splní-li žadatel později podmínky nároku podle právních předpisů druhé smluvní strany, výše dávky důchodového zabezpečení se určí znovu podle ustanovení odstavce 1.
3. Je-li součet dílčích dávek, které mají vyplácet příslušné orgány obou smluvních stran podle ustanovení odstavce 1, nižší než nejnižší dávka důchodového zabezpečení, stanovená právními předpisy smluvní strany příslušné podle bydliště oprávněného, náleží oprávněnému doplněk ve výši rozdílu. Doplněk vyplácí oprávněnému orgán příslušný podle bydliště.
4. Je-li součet dílčích dávek, které mají vyplácet příslušné orgány obou smluvních stran podle ustanovení odstavce 1, popřípadě částka dávky, stanovená podle odstavce 2, nižší než částka, která by náležela oprávněné osobě podle právních předpisů jedné smluvní strany jen na základě doby získané v zaměstnání (pojištění) na území této smluvní strany, příslušný orgán této smluvní strany doplní jím vyplácenou část důchodu na tuto částku.
5. Je-li doba, strávená v zaměstnání škodlivém zdraví nebo v zaměstnání konaném za těžkých podmínek, spojena s výhodami pro oprávněného podle právních předpisů platných pro příslušný orgán, který sčítá pojistné doby podle odstavce 1, započítává se též doba ztrávená v takovém zaměstnání na území druhé smluvní strany jako doba zvýhodněná.
6. Nedosahuje-li doba zaměstnání (pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany, šest měsíců, není nárok vůči příslušnému orgánu této smluvní strany. Příslušný orgán druhé smluvní strany z tohoto důvodu nekrátí dávku jím vyplácenou.

Článek 13

Získá-li poživatel důchodu novou dobu zaměstnání (pojištění) u příslušného orgánu kterékoli smluvní strany a žádá-li o úpravu dávky se zřetelem na tuto dobu, opakuje se postup stanovený v článku 12.

Článek 14

1. Dávky z důchodového zabezpečení vojenských a válečných poškozců, obětí bojů za osvobození a fašistické perzekuce, osobní důchody za mimořádné zásluhy a sociální důchody, vyplácené na základě potřeby, přiznávají a vyplácejí příslušné orgány smluvních stran podle právních předpisů pro ně platných.

2. Pokud v jednom ze smluvních států jsou anebo byly poskytovány nad rámec všeobecného sociálního zabezpečení (pojištění) důchody nebo jiné peněžité dávky, zakládající se na členství v penzijních ústavech (fondech), nebo na smlouvách tohoto druhu souvisejících se služebním poměrem, přiznává a vyplácí tyto dávky příslušný orgán této smluvní strany podle právních předpisů pro něj platných.

Článek 15

1. Dávky v případě pracovního úrazu nebo nemoci z povolání je povinen poskytovat podle právních předpisů pro něj platných se započtením dob zaměstnání (pojištění), získaných na území obou smluvních stran, příslušný orgán té smluvní strany, jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) se vztahovaly na oprávněného v době pracovního úrazu, popřípadě v době vzniku nemoci z povolání. Pracoval-li pojištěnec na území obou smluvních stran v zaměstnání vystaveném škodlivému působení, vyvolávajícímu některou nemoc z povolání, je povinen poskytnout dávku příslušný orgán té smluvní strany, jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) se na oprávněného vztahovaly v době, kdy naposledy v takovém zaměstnání pracoval.
2. Nastane-li u pracujícího, který má sníženou pracovní schopnost v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, další pokles pracovní schopnosti následkem nového pracovního úrazu nebo jiné nemoci z povolání, je povinen poskytnout dávku se zřetelem na celkové snížení pracovní schopnosti příslušný orgán té smluvní strany, jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) se na oprávněného vztahovaly v době tohoto dalšího snížení pracovní schopnosti. Nedosahoval-li by důchod, který by se měl takto stanovit, výše důchodu dříve přiznaného, bude dosavadní důchod vyplácen i nadále.
3. Dojde-li pro zhoršení zdravotního stavu k dalšímu poklesu pracovní schopnosti způsobenému pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, aniž by bylo došlo k novému pracovnímu úrazu nebo nemoci z povolání, je povinen provést změnu výše důchodu orgán, který důchod vyplácí, a to i tehdy, jestliže v době, kdy zhoršení stavu nastalo, se na oprávněného vztahovaly právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany.

Článek 16

Příslušné ústřední orgány smluvních stran se mohou dohodnout, že rozhodnutí příslušného orgánu jedné ze smluvních stran o invaliditě (snížení pracovní schopnosti) a jejím stupni je závazné i pro příslušný orgán druhé smluvní strany.

Článek 17

Vyměřují-li se dávky důchodového zabezpečení z průměrného výdělku dosaženého v určité době zaměstnání (pojištění), vypočítává se průměrný výdělek podle právních předpisů té smluvní strany, jejíž orgán dávku přiznává, z výdělků dosažených v rozhodné době na území obou smluvních stran.

III. Rodinné přídavky

Článek 18

1. Rodinné přídavky poskytuje podle svých právních předpisů a na svůj účet příslušný orgán té smluvní strany, na jejímž území bydlí dítě oprávněné osoby.
2. Přesídli-li dítě, na něž náležejí rodinné přídavky, na území druhé smluvní strany, zastaví se výplata rodinných přídavků od prvního dne měsíce následujícího po dni přesídlení a příslušný orgán této druhé smluvní strany bude poskytovat rodinné přídavky podle svých právních předpisů a na svůj účet.
3. Na děti zaměstnanců, kteří bydlí v pohraničním území jednoho státu a kteří pracují v pohraničním území státu druhého, poskytuje rodinné přídavky podle svých právních předpisů a na svůj účet příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území zaměstnanec pracuje.
4. Při rozhodování o přiznání rodinných přídavků a při stanovení jejich výše přihlédne příslušný orgán k výděлку, příjmu a majetku na území obou smluvních stran.

IV. Sociální péče

Článek 19

1. Občanům jedné smluvní strany, kteří mají stálé bydliště na území druhé smluvní strany, poskytují příslušné orgány této smluvní strany sociální péči a pomoc (hmotnou podporu, umístění v domovech apod.) za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastním občanům.
2. Smluvní strany nebudou navzájem požadovat úhradu nákladů na sociální péči poskytnutou podle odstavce 1. Úhradu nákladů možno však požadovat od osob, kterým byla péče poskytnuta, nebo od příslušníků jejich rodiny, kteří jsou povinni poskytovat jim výživu.

V. Společná ustanovení

Článek 20

1. Orgány sociálního zabezpečení (pojištění) i ostatní příslušné orgány obou smluvních stran poskytují si při provádění této Úmluvy navzájem pomoc ve stejném rozsahu, jako by šlo o provádění vlastních právních předpisů o sociální politice.
2. Žádosti o dávky a jiná podání (opravné prostředky atd.) je možno podat u příslušného orgánu kterékoli smluvní strany. Žádost podaná u příslušného orgánu jedné smluvní strany se považuje za současně podanou i u druhé strany.
3. Je-li při uplatnění nebo určení nároků podle této Úmluvy nebo pro výplatu dávek třeba lékařské prohlídky účastníka zdržujícího se na území druhé smluvní strany, potvrzení o žití nebo zjištění jiných údajů nebo objasnění okolností, vykoná šetření orgán příslušný

podle místa pobytu na požádání orgánu, povinného stanovit nebo vyplácet dávku, a výsledky šetření, popřípadě zjištěné údaje oznámí orgánu, který o ně požádal.

4. Na žádost orgánu sociálního zabezpečení (pojištění) jedné smluvní strany jedná orgán sociálního zabezpečení (pojištění) jako zmocněnec za účelem uplatnění a vymáhání pohledávek vyplývajících z právních předpisů o sociálním zabezpečení (pojištění), které si žádající orgán přeje uplatnit proti fyzické nebo právnické osobě, jejíž bydliště, popřípadě sídlo je na území druhé smluvní strany.
5. Smluvní strany nebudou navzájem uplatňovat nároky na úhradu nákladů činnosti nebo služeb konaných podle tohoto článku.

Článek 21

Písemný styk mezi příslušnými orgány, jakož i styk se zúčastněnými osobami v souvislosti s Úmluvou provádí se v kterémkoli úředním jazyku smluvních stran.

Článek 22

Příslušné ústřední orgány obou smluvních stran - aby se ulehčilo provádění této Úmluvy - označí na svém území orgány, které posuzují žádosti o dávky zaslané příslušnými orgány druhé smluvní strany, popřípadě oznamují údaje, obstarávají potvrzení a doklady potřebné pro posouzení nároků na dávky nebo pro jejich výplatu.

Článek 23

Diplomatickým a konzulárním úřadům obou smluvních stran náleží právo zastupovat bez zvláštní plné moci občany svého státu - neustanoví-li si jiného zmocněnce - ve všech záležitostech vyplývajících z této Úmluvy a souvisejících s jejím prováděním a jednat jejich jménem před úřady, orgány sociálního zabezpečení (pojištění) a ostatními orgány druhé smluvní strany.

Článek 24

Spory, které by vznikly při provádění této Úmluvy, rozhodnou příslušné ústřední orgány obou smluvních stran vzájemnou dohodou v písemném styku nebo v odborné komisi ustanovené na podkladě parity.

Článek 25

1. Není-li nárok oprávněného na dávku důchodového zabezpečení nebo na jiné dávky sporný, je-li však sporné, který orgán sociálního zabezpečení (pojištění) je povinen přiznat dávku, nebo v jakém poměru zatěžuje výplata dávek příslušné orgány, náleží oprávněnému záloha až do rozhodnutí sporu podle článku 24. Zálohu ve výši té části dávky, kterou možno určit, stanoví a vyplácí podle předpisů pro něj platných příslušný orgán sociálního zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území oprávněný pobývá.
2. Orgán sociálního zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany je povinen uhradit zálohu vyplácenou podle odstavce 1 vyplácejícímu orgánu v poměru, v jakém půjde výplata dávky k jeho tíži podle rozhodnutí vydaného podle ustanovení článku 24.

3. Je-li záloha vyšší než dávka, která náleží od orgánů sociálního zabezpečení (pojištění) obou smluvních stran, mohou tyto orgány srážet přeplatek z částek dávků jimi vyplácených. Úhrn srážek nesmí přesahovat 20 % vyplácených částek.

Článek 26

Orgán sociálního zabezpečení (pojištění) jedné smluvní strany může zmocnit orgán druhé smluvní strany, aby na jeho vrub vyplatil stanovenou zálohu na dávku oprávněnému, který se zdržuje na území druhé smluvní strany a kterému náleží od orgánu sociálního zabezpečení (pojištění) zmocňující smluvní strany dávky důchodového zabezpečení nebo jiné peněžité dávky.

Článek 27

Podání, spisy a doklady, kterých je třeba pro uplatnění práv podle této Úmluvy, jsou osvobozeny od všech poplatků. Tyto písemnosti nepotřebují ověření diplomatickými nebo konzulárními orgány.

Článek 28

Na poukazy peněz na území druhé smluvní strany, vyplývající z provádění této Úmluvy, vztahují se ustanovení dohody o neobchodních platech platné mezi smluvními stranami v době poukazu.

Článek 29

1. Opatření, kterých je třeba k provádění této Úmluvy, učiní příslušné ústřední orgány obou smluvních stran. Tyto prováděcí předpisy si uvedené orgány navzájem oznámí.
2. Ústřední orgány, uvedené v odstavci 1 budou v trvalém přímém styku a podle potřeby se budou uskutečňovat schůzky jejich představitelů za účelem projednání jednotlivých otázek, které souvisejí s prováděním Úmluvy, a za účelem organizování vzájemné výměny zkušeností na poli sociální politiky. Tyto schůzky představitelů příslušných orgánů obou smluvních stran budou se uskutečňovat střídavě na území obou smluvních stran.

Článek 30

Obě smluvní strany oznámí si po nabytí účinnosti této Úmluvy, které ústřední orgány jsou příslušné k provádění Úmluvy, a budou si bez prodlení oznamovat všechny změny, které v budoucnosti nastanou v tomto směru.

Článek 31

Tato Úmluva platí též pro právní předpisy, kterými v budoucnosti smluvní strany změní nebo doplní právní předpisy týkající se otázek upravených touto Úmluvou.

Článek 32

Obě smluvní strany budou provádět tuto Úmluvu v úzké spolupráci s odborovými organizacemi.

VI. Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 33

1. Ustanovení této Úmluvy se použije i na dávky důchodového zabezpečení, na něž vznikl nárok před její účinností.
2. Při provádění této Úmluvy se přihlíží i k dobám zaměstnání (pojištění) a k dobám postaveným jim na roveň, získaným před její účinností.

Článek 34

1. Doby zaměstnání (pojištění) a doby postavené jim na roveň - včetně dob, na nichž se zakládají dávky uvedené v článku 14 odstavci 2 - získané přede dnem podpisu Úmluvy, považují se za doby získané podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území měla osoba, které náleží nárok na dávky důchodového zabezpečení, v den podpisu trvalé bydliště.
2. Dávky důchodového zabezpečení - včetně dávek uvedených v článku 14 odstavci 2 - na něž vznikl nárok přede dnem podpisu Úmluvy, stanoví a vyplácí za podmínek a ve výši podle právních předpisů pro něj platných orgán sociálního zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území měl oprávněný v den podpisu trvalé bydliště. To platí i tehdy, jestliže orgán sociálního zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany stanovil oprávněnému dávku ještě před účinností Úmluvy. Byl-li důchod přiznán a vyplácen již před účinností Úmluvy orgánem příslušným podle Úmluvy, bude se nadále vyplácet beze změny.
3. Do jednoho měsíce po účinnosti této Úmluvy odevzdají si obě strany navzájem seznamy důchodů přiznaných a vyplácených před účinností Úmluvy do druhého státu, které má vyplácet podle ustanovení odstavce 2 orgán příslušný podle důchodova bydliště. Je-li dosavadní důchod uvedený v seznamu vyšší než důchod, který by příslušel oprávněnému podle ustanovení této Úmluvy, bude přejímající smluvní strana vyplácet důchod i nadále v dosavadní výši.
4. Smluvní strany nebudou navzájem požadovat náhradu z důvodu započtení doby zaměstnání (pojištění), vyměření a vyplácení důchodů podle ustanovení tohoto článku.

Článek 35

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin bude v Praze v době co nejkratší. Úmluva nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.
2. Úmluva zůstává v platnosti pět roků ode dne nabytí účinnosti a její platnost se prodlužuje vždy o pět let, nevypoví-li ji jedna ze smluvních stran nejméně jeden rok před uplynutím doby platnosti.
3. Dojde-li k výpovědi Úmluvy, zůstávají nadále v platnosti její ustanovení, pokud jde o dávky důchodového zabezpečení přiznané do dne skončení její platnosti, jakož i ustanovení článku 34.

Článek 36

Tato Úmluva byla sepsána ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci jmenovaní pro tento účel podepsali tuto Úmluvu a opatřili ji svou pečeti.

Z plné moci presidenta
Československé republiky

Evžen Erban, v.r.

Z plné moci Presidiální rady
Maďarské lidové republiky

Ödön Kisházi, v.r.